

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Тернопільський національний педагогічний університет
імені В. Гнатюка

Наскрізна програма практичної підготовки
Галузь знань 01 «Освіта/Педагогіка»
спеціальність – 015 Професійна освіта
за спеціалізацією 015.39 Цифрові технології
освітня програма «Професійна освіта (Комп'ютерні технології)»
освітній рівень «магістр»

Тернопіль 2022

Наскрізна програма практичної підготовки студентів спеціальності 015 Професійна освіта за спеціалізацією 015.39 Цифрові технології / Укладачі: Цідило І. М., Рак В. І., Ожга М. М., Сіткар Т. В. – Тернопіль: Ред.-вид. відд., Тернопільський національний педагогічний університет імені В. Гнатюка 2022 р. – 48 с.

Рецензенти:

Войтович І. С. – доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри інформаційно-комунікаційних технологій та методики викладання інформатики Рівненського державного гуманітарного університету

Сиротюк М.М. – голова громадської організації «Центр Науки Тернополя», підприємець в сфері ІТ-освіти (засновник освітніх ІТ-центрів «ІТ-ELIT»)

Генсерук Г. Р. – кандидат педагогічних наук, доцент, завідувач кафедри інформатики і методики її викладання Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка

Рекомендовано до друку вченою радою Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка

(Протокол №5 від 19.01.2022р.)

У наскрізній програмі практичної підготовки студентів спеціальності 015 Професійна освіта за спеціалізацією 015.39 Цифрові технології висвітлено усі аспекти проведення практик. Вона забезпечує єдиний комплексний підхід до організації практик, їх системність, неперервність і послідовність навчання студентів.

Цідило І. М., Рак В. І.,
Ожга М. М., Сіткар Т. В., 2022

ВСТУП

Спеціальність 015 Професійна освіта за спеціалізацією 015.39 Цифрові технології пов'язані з управлінською діяльністю на рівні розробників спеціальних програмних продуктів і педагогічною діяльністю на рівні викладачів комп'ютерних дисциплін, інформаційними технологіями та комп'ютерними середовищами на рівні системних програмістів, налаштуванням і захистом мережі на рівні системного адміністратора, розробкою web-додатків навчального та спеціалізованого призначення. Особливістю напрямку є глибоке володіння новими комп'ютерними технологіями та вміння застосовувати їх у професійній діяльності. Студенти не лише працюють з сучасними дидактичними комп'ютерними засобами (віртуальними тренажерами, лабораторіями, мультимедіа-додатками, автоматизованими навчальними системами тощо), а й вчаться самостійно розробляти їх.

Спеціальність 015 Професійна освіта за спеціалізацією 015.39 Цифрові технології передбачає підготовку фахівців, що мають подвійну спеціалізацію: педагогічну і інженерну в області комп'ютерних технологій. Такі фахівці, з одного боку, володіють навичками створення і використання різноманітних комп'ютерних технологій в управлінській сфері й у сфері навчання, а, з іншого боку, здатні поширити свої знання і передати їх учням професійно-технічних училищ різних профілів.

Практика студентів є невід'ємною складовою освітньо-професійної програми підготовки студентів вищих навчальних закладів України. Вона становить важливу та обов'язкову ланку в підготовці висококваліфікованих фахівців до майбутньої діяльності за фахом.

Наскрізна програма практичної підготовки студентів є основним навчально-методичним документом, який визначає усі аспекти проведення практик. Вона забезпечує єдиний комплексний підхід до організації практик, їх системність, неперервність і послідовність навчання студентів.

Студенти спеціальності 015 Професійна освіта за спеціалізацією 015.39 Цифрові технології інженерно-педагогічного факультету

Тернопільського національного педагогічного університету ім. В. Гнатюка проходять наступні практики:

№	Семестр	Назва практики	Денна ф.н., кредитів	Заочна ф.н., кредитів
1	II	педагогічна	6	
2	III-IV	науково-дослідницька	15	
	III	Технологічна	6	

Студенти зобов'язані пройти практики у встановлені навчальним планом терміни, виконати програму практик, скласти визначений програмою звіт. Під час практики студенти повинні дотримуватися встановлених правил техніки безпеки. Керівники практики від кафедри забезпечують організацію і проведення практик відповідно до навчального плану, наскрізної і робочих програм практик, проводять інструктажі студентів та контролюють дотримання ними правил техніки безпеки, графіку проходження практики, оцінюють її результати.

ПЕДАГОГІЧНА ПРАКТИКА

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Педагогічна практика проводиться для освітнього рівня „магістр" у 2-му семестрі на базі закладів вищої освіти I-II (III-IV) рівня акредитації. Її загальна тривалість - 6 тижні. Оцінюється вона за 100 бальною шкалою. Магістранти можуть також самостійно обирати місце проходження практики за умови дозволу кафедри.

Метою педагогічної практики магістрів є:

- поглиблення і закріплення теоретичних знань та практичних навичок зі спеціальних і психолого-педагогічних дисциплін, застосування їх у вирішенні конкретних завдань практики;
- вироблення умінь організації основних форм навчання у вищій школі, застосування сучасних технологій і методів, що сприяють активізації навчально-пізнавальної діяльності студента;
- оволодіння методикою розробки навчально-методичних матеріалів, призначених для використання при підготовці фахівців у вищих навчальних закладах I-II (III-IV) рівня акредитації;
- розвиток творчого, дослідницького підходу до майбутньої професійної діяльності;
- виховання у магістрантів морально-етичних якостей викладача вищої школи, індивідуального творчого стилю професійної діяльності, потреби в самоосвіті.

У завдання практичної діяльності магістрантів-практикантів входить:

- ознайомлення із системою навчально-виховної роботи у вищих навчальних закладах I-II (III-IV) рівня акредитації;
- вивчення навчально-методичної документації (навчальних планів, робочих навчальних програм тощо) вищого навчального закладу, кафедри (циклової комісії), факультету;
- вивчення передового практичного досвіду;

- проведення начальних занять та виховних заходів із студентами (учнями);
- проведення самостійних наукових досліджень для написання магістерської роботи.

Керівництво науково-дослідницькою практикою магістранта дозволяється тільки найдосвідченішим викладачам університету (докторам та кандидатам наук).

По закінченню практики студенти подають керівникам такі документи:

- звіт про педагогічну практику;
- індивідуальний план роботи студента;
- щоденник педагогічної практики;
- плани-конспекти залікових навчальних занять;
- методичний аналіз заняття;
- методичний аналіз виховного заходу;
- плани-сценарії виховних заходів;
- психолого-педагогічна характеристика групи;
- результати виконання навчально-дослідницьких завдань
- характеристика проходження студентом практики, підготовлена викладачами і завірена керівником освітнього закладу.

2. ОРГАНІЗАЦІЯ І КЕРІВНИЦТВО ПЕДАГОГІЧНОЮ ПРАКТИКОЮ

Педагогічну практику студентів організовує деканат при співпраці з психолого-педагогічних кафедр і випускаючих кафедр відповідних напрямків підготовки погоджуючи це з відділом практики. Зокрема від факультету за місяць до початку практик на ім'я ректора університету подається службова записка, в якій повинні бути вказані: термін проведення педагогічних практик, відомості про студентів-практикантів (П.І.Б., курс, спеціальність (напрямок підготовки)) із зазначенням бази практик, методистів з педагогіки, фаху та

старшого методиста від факультету за напрямками підготовки відповідно, після чого видається наказ по університету.

Терміни проведення педагогічних практик передбачені відповідними навчальними планами. Їх мета, завдання, зміст і структура, способи перевірки рівня досягнутих знань, умінь і навичок, форма звітності студентів і критерії оцінювання визначаються програмою.

Графік проходження студентами педагогічних практик затверджується першим проректором на початку кожного семестру.

Методистами з фаху та керівниками педагогічних практик призначають досвідчених викладачів випускаючої кафедри «Комп'ютерні технології» що мають практичний досвід педагогічної роботи.

Перед початком педагогічних практик деканат факультету, представники кафедри комп'ютерних технологій організовують настановчі конференції, на яких ознайомлюють студентів із метою, завданнями, змістом, програмою та порядком проходження педагогічної практики. На конференцію запрошуються методисти з фахових і психолого-педагогічних дисциплін, призначені наказом ректора.

Розподіл студентів у навчально-виховні заклади здійснює старший методист кафедри. Для проведення навчально-виховної роботи за погодженням з адміністрацією навчального закладу кожен студент закріплюється за групою, в якій, виконує обов'язки помічника викладача та помічника групового керівника, вихователя, майстра.

Режим роботи студентів визначається керівниками практики відповідно до графіка навчального процесу факультету та узгоджується з правилами внутрішнього розпорядку навчальних закладів, у яких педпрактика проходить.

На період практики в кожній групі студентів призначається староста, який веде облік відвідування студентами навчально-виховного закладу, здійснює загальну організацію роботи відповідної групи, виконує доручення керівника практики, методистів, адміністрації і викладачів навчально-освітніх закладів оповіщає студентів про консультації і семінари.

Після закінчення педагогічної практики студенти подають керівникові практики від університету такі звітні матеріали:

- 1.Щоденник та індивідуальний план роботи студента-практиканта;
- 2.Конспект уроку з предмету своєї спеціальності з підготовленими до них наочними посібниками, дидактичними матеріалами;
- 3.Аналіз відвіданих уроків;
- 4.Розробку виховного заходу;
- 5.Один конспект позаурочного заходу з предмету своєї спеціальності;
- 6.Психолого-педагогічну характеристику групи.

Уся документація студента повинна бути підписана і затверджена директором НЗ. На підставі цієї документації керівник практики від університету проводить із студентом співбесіду і приймає рішення про зарахування педагогічної практики.

Результати педагогічної практики оцінюються у вигляді заліку за 100 бальною шкалою, відповідно до програми та вимог кредитно-трансформної системи навчання.

Результати проходження виробничої педпрактики висвітлюються на підсумковій конференції.

3. ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ СТУДЕНТІВ-ПРАКТИКАНТІВ

1. Студент-практикант має право з усіх питань, що виникають в процесі практики, звертатися до керівників практики від ЗВО, адміністрації та викладачів навчальних закладів, вносити пропозиції щодо вдосконалення навчально-виховного процесу, організації практики, брати участь у роботі конференцій і нарад, користуватися бібліотекою, кабінетами, навчально-методичною літературою, засобами навчання.

2. Студент-практикант виконує всі види робіт, що передбачені програмою педагогічної практики, ретельно готується до проведення кожного заняття і позакласних заходів, є для учнів зразком працьовитості, організованості, дисциплінованості, ввічливості.

3. Практикант підкоряється правилам внутрішнього розпорядку навчального закладу, розпорядженнями адміністрації та керівників практики. Його діяльність має узгоджуватися з планом роботи навчального закладу. Стосунки студента з викладачами повинні будуватися на основі поваги, такту, взаєморозуміння.

4. У разі невиконання вимог і обов'язків, студент може бути відсторонений від проходження практики або його робота може визнатися незадовільною. В такому випадку, за рішенням вченої ради факультету або деканату може бути призначене повторне проходження практики без відриву від навчальних занять в університеті.

5. У встановлений термін здавати документацію про проходження та виконання завдань практики.

6. На період практики один із студентів-практикантів у цьому навчальному закладі призначається старостою групи. В обов'язки старости групи входить облік відвідуваності практикантами бази практики, оповіщення їх про колективні консультації і семінари, виконання доручень керівників практики, організація роботи з підготовки та збору методичних матеріалів для підсумкової конференції.

4. КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ

оцінювання педагогічної практики студентів ІІФ при підготовці “Магістрів”

№	Вид діяльності	К-сть балів
I.	НАВЧАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ	35
1.	Навчально-методична готовність до занять (підготовка конспектів, матеріалів, наочності, об'єктів праці)	10
2.	Проведення занять – 4 заняття	25
2.1	<i>Володіння навчальним матеріалом</i>	10
2.2	<i>Володіння методами і прийомами навчання</i>	5
2.3	<i>Застосування новітніх технологій навчання</i>	5
3.	Оформлення документації (конспектів лекційного і лабораторного заняття, індивідуального плану, щоденника)	5
II.	МЕТОДИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ	15
1.	Розробка та виготовлення наочних посібників,	8

	навчальних відеоматеріалів та презентацій	
2.	Методичний аналіз відвіданого заняття у викладача	4
3.	Ознайомлення із системою роботи у навчальному закладі, з методичною роботою викладачів комп'ютерно-орієнтованого циклу дисциплін	3
III.	ДОСЛІДНИЦЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ	10
1.	Виконання навчально-дослідних завдань з проблем написання магістерської роботи	10
IV.	ВИХОВНА ДІЯЛЬНІСТЬ	20
1.	Організація, проведення та самоаналіз виховного заходу	10
2.	Оформлення документації	5
3.	Виконання індивідуальних навчально-дослідних завдань з виховної роботи	5
V.	ЗАХИСТ ПРАКТИКИ	20

5. ЗМІСТ ПРАКТИКИ ТА СТИСЛА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗВІТНОСТІ

Після закінчення педагогічної практики студент повинен подати на кафедру:

- 1.Щоденник практики та індивідуальний план роботи студента-практиканта.
2. Звіт.
3. План-конспект заняття з предмету своєї спеціальності з підготовленими до них наочними посібниками, дидактичними матеріалами;
- 4.Аналіз відвіданих уроків;
- 5.Розробку виховного заходу;
- 6.Один конспект позаурочного заходу з предмету своєї спеціальності;
- 7.Психолого-педагогічну характеристику групи.

Звіт. У ньому студент повністю висвітлює свою роботу за період практики. Із змістом звіту ознайомлюються викладач, який надавав безпосередню методичну допомогу студенту в училищі (коледжі, технікумі) під час практики, заступники директора училища (коледжу, технікуму) з навчальної і виховної роботи. Директор училища (коледжу, технікуму) затверджує його своїм підписом і печаткою. Структура звіту така:

- 1.Загальна характеристика бази практики.

2. Навчальна робота.
3. Методична робота.
4. Виховна робота.
5. Аналіз рівня застосування КТ у НЗ.
6. Визначення напрямку розширення застосування КТ у навчальному процесі.

У першому розділі звіту необхідно відобразити:

- історичну довідку про училище (коледж, технікум);
- організацію навчально-виховного процесу в училищі (коледжі, технікумі) (особливості режиму навчання, праці і відпочинку учнів різних груп, правил внутрішнього розпорядку, побудови уроків і організації підготовки домашніх завдань, позаурочної роботи з учнями тощо);
- кадровий склад викладачів училища (коледжу, технікуму);
- стан матеріально-технічної бази училища (коледжу, технікуму) для викладання фахових дисциплін.

У другому розділі звіту необхідно привести:

- індивідуальний план роботи студента;
- фрагмент поурочно-тематичного плану занять з дисципліни, в реалізації якого студент-практикант приймав участь;
- розроблені і апробовані плани-конспекти залікових уроків з предмету своєї спеціальності з переліком наочних посібників, роздаткового дидактичного матеріалу;
- результати своїх спостережень і аналізів уроків досвідчених викладачів училища (коледжу, технікуму), студентів-практикантів.

У третьому розділі звіту висвітлюються питання методичної роботи. Слід відобразити:

- організацію і зміст методичної роботи в училищі (коледжі, технікумі);
- матеріали методичного кабінету;
- матеріали засідань педагогічної ради училища (коледжу, технікуму);
- методичні розробки і методичну літературу;

- аналіз методичних прийомів по здійсненню індивідуальної роботи з учнями і проведенню факультативних занять;
- результати ознайомлення з методикою оцінки і контролю знань, умінь і навичок;
- роботу студента по поповненню фонду дидактичних і роздаткових матеріалів майстерень.

Четвертий розділ звіту присвячується позаурочній роботі. Студент висвітлює:

- роботу, яку він провів з учнями після уроків (бесіди, лекції і доповіді
- кількість та їх тематика);
- участь у підготовці і проведенні виставок, фестивалів, вечорів, культпоходів, екскурсій, ігор, змагань, занять гуртка, випусків стінних і радіогазет, виготовленні альбомів і фотоальбомів, суспільно-корисної роботи з учнями (навести плани проведених виховних заходів);
- опанування методичного визначення і реалізації основних виховних завдань; складання психолого-педагогічної характеристики на окремих учнів, колектив групи; результати проведених досліджень;
- участь у підготовці і проведенні нарад наставників і вихователів.

У п'ятому розділі необхідно відобразити:

- наявність у НЗ комп'ютерних засобів навчання (комп'ютерних класів, мультимедійних аудиторій, аудиторій з інтерактивними дошками);
- співвідношення між курсами у яких застосовані КТ та загальною кількістю навчальних курсів (за виключенням загально-освітніх дисциплін);
- співвідношення годин на теоретичні, практичні, лабораторні заняття із використанням КТ та загальних годин на ці заняття.

У шостому розділі студент формулює висновок про:

- кількість дисциплін у яких можуть бути запроваджені елементи КТ із визначенням типів занять.

Щоденник. Протягом практики щоденник ведеться систематично.

Він постійно повинен бути разом з студентом-практикантом під час його

роботи в училищі (коледжі, технікумі). Періодично якість щоденника і відповідність його змісту дійсно проведений роботі перевіряється викладачем-методистом. Кожна сторінка щоденника ним підписується. Титульну сторінку слід заповнити за встановленою формою.

На початку щоденника необхідно записати дані стосовно матеріально-технічного оснащення навчальної майстерні, показати схематично на плані розміщення робочих місць учнів і вчителя, обладнання тощо. Далі рекомендується записати розклад уроків. Це допоможе правильно розподілити свій час і організувати відвідування уроків досвідчених викладачів та своїх товаришів.

На окремій сторінці записується час проведення різних засідань і нарад, вечорів і інших виховних заходів, що проводяться в окремій групі в училищі (коледжі, технікумі), в яких студент планує взяти участь.

Завершується вступна частина щоденника списками учнів груп, з якими планується проведення занять студентом-практикантом з короткою характеристикою на кожного учня дається викладачем-методистом під час першого заочного ознайомлення практиканта з групою (табл. 5.1).

Таблиця 5.1. – Список учнів групи

№ п/п	Прізвище, ім'я	Стисла характеристика
1	Антоненко Петро	Старанний, працелюбний, але не уважний. Любить бути серед перших
2		

Основна частина щоденника відводиться під запис роботи, що виконується студентом протягом дня в училищі (коледжі, технікумі). Він записує свої спостереження на уроках та позаурочних заняттях. Робить робочі записи.

На останніх сторінках щоденника відводять місце для зауважень керівника практики, викладача-методиста, заступників директора училища (коледжу, технікуму) і загальної характеристики роботи студента-практиканта викладачем-методистом і відгуку керівника практики.

Характеристика. Видається дирекцією училища (коледжу, технікуму). В

ній аналізується робота студента в училищі (коледжі, технікумі) під час практики, оцінюється його готовність до майбутньої роботи в якості викладача. Характеристика завіряється печаткою училища (коледжу, технікуму).

6. ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИКИ

Звітні документи подаються згідно з вимогами програми практики керівникові від університету впродовж 5 днів після її закінчення. Підсумки практики підводяться на підсумкових конференціях, де комісія заслуховує студентів-практикантів і виставляє диференційовану оцінку за результатами всіх видів робіт практики, в тому числі – проведених уроків.

Застосовується рейтингова система оцінювання знань студентів, яка складається зі 100 балів. За набрані бали, студент одержує відповідну оцінку з проходження практики згідно з наведеною нижче таблицею оцінювання.

Бали	ECTS оцінка	Національна оцінка	
Екзаменаційна оцінка	Залікова оцінка		
100-95	A	Відмінно	Зараховано
94-85	B	Добре	
84-75	C		
74-65	D	Задовільно	
64-60	E		
59-40	Fx	Незадовільно	Не зараховано
Менше ніж 40	F	Не допущено	Не допущено

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ПРАКТИКА

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ПРАКТИКИ

Науково-дослідницька практика триває 6 тижнів і організовується та проводиться на випускаючій кафедрі після педагогічної. Вона оцінюється за 100 бальною шкалою. Під час проходження цієї практики магістрант під керівництвом наукового керівника працює над виконанням магістерської роботи. Узгоджуються індивідуальні завдання та складається план роботи магістранта.

Мета практики: підготовка матеріалів теоретичного та практичного характеру для магістерського дослідження.

Завдання практики:

- аналіз літературних джерел;
- проведення експериментів, дослідів;
- опис методів дослідження;
- апробація результатів дослідження (підготовка наукової статті за матеріалами магістерського дослідження та акту впровадження).

2. ОРГАНІЗАЦІЯ І КЕРІВНИЦТВО ПЕДАГОГІЧНОЮ ПРАКТИКОЮ

Педагогічну практику студентів організовує деканат при співпраці з викладачами інших кафедр і випускаючих кафедр відповідних напрямків підготовки погоджуючи це з відділом практики. Зокрема від факультету за місяць до початку практик на ім'я ректора університету подається службова записка, в якій повинні бути вказані: термін проведення педагогічних практик, відомості про студентів-практикантів (П.І.Б., курс, спеціальність (напрямок підготовки)) із зазначенням бази практик, методистів з педагогіки, фаху та старшого методиста від факультету за напрямками підготовки відповідно, після чого видається наказ по університету.

Терміни проведення педагогічної практики передбачені відповідними навчальними планами. Їх мета, завдання, зміст і структура, способи перевірки рівня досягнутих знань, умінь і навичок, форма звітності студентів і критерії оцінювання визначаються програмою.

Графік проходження студентами педагогічних практик затверджується першим проректором на початку кожного семестру.

Методистами з фаху та керівниками педагогічних практик призначають досвідчених викладачів випускаючої кафедри «Комп'ютерні технології» що мають практичний досвід педагогічної роботи.

Результати педагогічної практики оцінюються у вигляді заліку за 100 бальною шкалою, відповідно до програми та вимог кредитно-трансформної системи навчання.

Результати проходження педагогічної практики висвітлюються на підсумковій конференції.

3. ПРАВА І ОBOB'ЯЗКИ СТУДЕНТІВ-ПРАКТИКАНТІВ

1. Студент-практикант має право з усіх питань, що виникають в процесі практики, звертатися до керівників практики від вузу, адміністрації та викладачів навчальних закладів, вносити пропозиції щодо вдосконалення навчально-виховного процесу, організації практики, брати участь у роботі конференцій і нарад, користуватися бібліотекою, кабінетами, навчально-методичною літературою, засобами навчання.

2. Студент-практикант виконує всі види робіт, що передбачені програмою педагогічної практики, ретельно готується до проведення кожного заняття і позакласних заходів, є для учнів зразком працьовитості, організованості, дисциплінованості, ввічливості.

3. Практикант підкоряється правилам внутрішнього розпорядку навчального закладу, розпорядженнями адміністрації та керівників практики. Його діяльність має узгоджуватися з планом роботи навчального закладу.

Стосунки студента з викладачами повинні будуватися на основі поваги, такту, взаєморозуміння.

4. У разі невиконання вимог і обов'язків, студент може бути відсторонений від проходження практики або його робота може визнатися незадовільною. В такому випадку, за рішенням вченої ради факультету або деканату може бути призначене повторне проходження практики без відриву від навчальних занять в університеті.

5. У встановлений термін здавати документацію про проходження та виконання завдань практики.

4. КРИТЕРІЇ ТА ПОКАЗНИКИ

оцінювання науково-дослідницької практики студентів ІІФ при підготовці “Магістрів”

№	Вид діяльності	К-сть балів
1.	Виконання індивідуального завдання	60
2.	Оформлення документації	20
3.	Захист практики	20

5. ЗМІСТ ПРАКТИКИ ТА СТІСЛА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗВІТНОСТІ

Після закінчення педагогічної практики студент повинен подати на кафедру:

- 1.Щоденник практики та індивідуальний план роботи студента-практиканта.
2. Звіт.
- 3.Плани-конспекти проведених занять.
- 4.План-конспект виховного заходу.
- 5.Характеристику на групу студентів (учнів).
- 6.Характеристику на студента практиканта завірену печаткою навчального закладу.

6. ОЦІНКА РЕЗУЛЬТАТІВ ПРАКТИКИ

Звітні документи подаються згідно з вимогами програми практики керівникові від університету впродовж 5 днів після її закінчення. Підсумки практики підводяться на підсумкових конференціях, де комісія заслуховує студентів-практикантів і виставляє диференційовану оцінку за результатами всіх видів робіт практики.

Застосовується рейтингова система оцінювання знань студентів, яка складається зі 100 балів. За набрані бали, студент одержує відповідну оцінку з проходження практики згідно з наведеною нижче таблицею оцінювання.

Бали	ECTS оцінка	Національна оцінка	
Екзаменаційна оцінка	Залікова оцінка		
100-95	A	Відмінно	Зараховано
94-85	B	Добре	
84-75	C		
74-65	D	Задовільно	
64-60	E		
59-40	Fx	Незадовільно	Не зараховано
Менше ніж 40	F	Не допущено	Не допущено

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ПРАКТИКИ

1. МЕТА І ЗАВДАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ПРАКТИКИ

Науково-дослідницька практика студентів є важливою частиною професійної підготовки фахівців. Метою науково-дослідницької практики є закріплення та поглиблення теоретичних знань, отриманих студентами в процесі вивчення певного циклу теоретичних дисциплін, практичних навичок з фаху, а також набуття студентами досвіду самостійної наукової роботи та опрацювання методики її проведення, поглиблення теоретичних знань у сфері комп'ютерних технологій, підбір фактичного матеріалу для написання магістерської роботи, формування вмінь і навичок опрацювання наукових і інформаційних джерел та готовності магістрів до викладацької діяльності у середніх спеціальних та вищих навчальних закладах .

Фахівець повинен досконало володіти своєю спеціальністю, мати широку наукову і практичну підготовку, бути умілим організатором, здатним на практиці застосовувати принципи наукової організації праці, уміти працювати з людьми.

Науково-дослідницька практика покликана сформувати у фахівця-випускника професійні уміння та навички на конкретній ділянці роботи в реальних виробничих умовах, шляхом виконання в умовах виробництва різних обов'язків, властивих майбутній професійній, організаційно-управлінській і суспільно-політичній діяльності.

Поставлена мета реалізується шляхом самостійного вивчення наукових джерел і виконання кожним студентом в умовах підприємства (установи) окремих виробничих і суспільно-політичних завдань, що вимагаються програмою. Науково-дослідницька практика має на меті сформувати у фахівця-випускника професійні практичні знання, уміння і навички, необхідні для плідної роботи в області професійної освіти, відповідних спеціальності випускника, на посадах, передбачених для заміщення фахівцями з вищою освітою, типових номенклатурних посадах.

Наукова частина практики повинна відповідати напряму наукових досліджень студента магістратури. Під час такої практики надається можливість використати нові методи та отримати необхідні результати досліджень, що їх проводить студент при написанні магістерської роботи. Студенти під час проходження наукової частини практики мають вирішити наступні завдання:

- ознайомлення зі структурою, науковою проблематикою та результатами наукової роботи академічних і галузевих інститутів та їх провідних спеціалістів щодо обраного напряму досліджень;
- вивчення теоретичних класичних джерел за обраною науковою проблемою, пов'язаною зі спеціалізацією кафедри та відповідно до наукової проблеми дослідження щодо майбутньої магістерської роботи;

- визначення стану розробки питань обраної наукової проблеми у вітчизняній та іноземній літературі;
- визначення структури та основних завдань магістерського дослідження;
- оволодіння методикою обробки та аналізу статистичних даних.

Педагогічний компонент проходження педагогічної практики полягає у формуванні особистості майбутнього викладача вищої школи, застосуванні теоретичних знань у практичній діяльності, засвоєнні педагогічних умінь, вивченні та аналізу педагогічного досвіду. Педагогічний компонент містить в собі знання та уміння, якими повинен оволодіти студент - практикант.

Завданням педагогічної частини практики є:

- розвиток професійних умінь педагогічної діяльності викладача через залучення магістрів до виконання різних форм навчально-виховної роботи у ВНЗ;
- формування умінь щодо планування та організації навчально-методичної роботи викладача (у межах окремого заняття, теми, курсу);
- формування готовності магістрів до здійснення соціально-виховної роботи зі студентами та студентськими групами.

Відповідно до державних вимог щодо змісту й рівня професійної підготовки випускника магістратури студент повинен:

- розуміти роль навчальних закладів у суспільстві, основні проблеми дисциплін, що визначають конкретну область його діяльності;
- знати основні законодавчі документи, що стосуються системи освіти, права та обов'язки суб'єктів навчального процесу (викладачів, керівників, студентів);
- розуміти концептуальні основи предметів, їх місце в загальній системі знань і цінностей і в навчальному плані навчального закладу;
- враховувати в педагогічній діяльності індивідуальні особливості студентів, включаючи вікові й психологічні;
- володіти знаннями відповідних курсів навчальних дисциплін.

Студент-практикант повинен засвоїти:

- сутність процесів навчання й виховання, їхні психолого-педагогічні основи;
- шляхи вдосконалення майстерності викладача й способи самовдосконалення;
- дидактику навчальної дисципліни;
- нові технології навчання;
- методи формування навичок самостійної роботи й розвиток творчих здібностей і логічного мислення студентів;
- наукові основи відповідних курсів навчальних дисциплін, історію й методологію відповідної галузі знань.

Студент-практикант повинен уміти:

- організовувати й аналізувати свою педагогічну діяльність;
- планувати навчальні заняття відповідно до навчального плану закладу й на основі його стратегії;
- ясно, логічно викладати зміст матеріалу, опираючись на знання й досвід студентів;
- відбирати й використовувати відповідні навчальні засоби для побудови технологій навчання;
- аналізувати навчальну й учбово-методичну літературу й використовувати її для побудови власного викладу програмного матеріалу;
- володіти методикою проведення заняття із застосуванням мультимедійних засобів навчання;
- створювати й підтримувати навчальне середовище, що сприяє досягненню цілей навчання;
- розвивати інтереси студентів і мотивацію навчання, формувати й підтримувати зворотний зв'язок.

Студент-практикант повинен мати уявлення про зв'язки предмета з майбутньою професійною діяльністю студентів; методичні аспекти предмета в цілому, окремих тем і понять; методи й прийоми складання завдань, вправ,

тестів з різних тем; можливості застосування комп'ютерної техніки в навчальному процесі.

Під час проходження науково-дослідницької практики студент повинен:

- ознайомитися з методичною документацією кафедри й викладача навчального закладу (навчальним планом спеціальності, графіком навчального процесу, індивідуальним планом викладача, робочими програмами, календарним плануванням, розкладом занять тощо);
- підготувати конспекти лекцій або спецсемінару, обговорити їх з викладачем, провести лекційні заняття.

2. ПЛАНУВАННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ

Для чіткішої організації і проведення практики на факультетах, кафедрах і в учбовій частині ВНЗ необхідно складати плани робіт, які повинні передбачати рішення всіх питань по організації, проведенню, методичному забезпеченню, керівництву, контролю і звітності, а також рівномірне проведення цих робіт протягом всього навчального року. Одним з обов'язкових заходів щодо планування науково-дослідницької практики студентів повинне бути видання наказу по університету і розпоряджень по факультетах, в яких відбуваються всі організаційні питання проведення її в даному навчальному році.

3. БАЗИ ПРАКТИКИ ТА РОЗПОДІЛ РОБОЧОГО ЧАСУ СТУДЕНТА

Практика проводиться під керівництвом наукового керівника магістранта на базі випускової кафедри. Практика може проводитися також на базі науково-навчальних закладів та відповідних профільних кафедр вищих навчальних закладів.

4. ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ

По закінченню науково-дослідницької практики студент-практикант звітує керівнику магістерської роботи про обсяг виконаних робіт щодо свого

магістерського дослідження та отримані результати. Після чого керівник заповнює відомість успішності.

ТЕХНОЛОГІЧНА ПРАКТИКА

Вирішення завдань підготовки висококваліфікованих фахівців вимагає закріплення набутих у вищому навчальному закладі теоретичних знань шляхом одержання практичних навичок роботи на підприємстві, в установі, організації. З цією метою студенти проходять технологічну практику.

Технологічна практика студентів є невід'ємною складовою частиною процесу підготовки фахівців і проводиться в органах державної влади і місцевого самоврядування, на підприємствах, в організаціях, установах, бізнесових структурах, патентних та юридичних фірмах, інших закладах (далі – організаціях). Для її проведення мають бути створені умови, що забезпечують не лише закріплення отриманих студентами теоретичних знань із спеціальних дисциплін, а й набуття ними практичних навичок і умінь працювати за спеціальністю на основі вивчення досвіду здійснення управлінських процесів, інформаційно-аналітичної діяльності, укладання різних угод і контрактів, використання обчислювальної техніки тощо.

Практика – це самостійна робота студентів безпосередньо на робочих місцях, виконання ними конкретних службових обов'язків.

1. ЦІЛІ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Технологічна практика займає важливе місце у вирішенні завдань підготовки висококваліфікованих фахівців, які володіють комплексом професійних знань і практичних навичок роботи.

Технологічна практика є невід'ємною складовою у підготовці студентів інженерно-педагогічного факультету. Вона здійснюється на ґрунтовній теоретичній і практичній основі, що закладається у процесі вивчення всіх теоретичних курсів і сприяє якісній спеціальній і технологічній підготовці майбутніх фахівців.

Метою практики є:

- закріплення, поглиблення та систематизація теоретичних знань студентів, отриманих ними під час вивчення навчальних дисциплін.
- розширення технічного світогляду студентів та удосконалення їх практичної підготовки.
- ознайомлення студентів з виробничими і технологічними процесами, пов'язаними з опрацюванням інформації, їх організацією, плануванням і структурою;
- удосконалення і закріплення професійних умінь і навичок роботи;
- формування умінь і навичок студентів із обслуговування, діагностування, ремонту, комплектування і налагодження обчислювальної техніки;
- накопичення практичного досвіду щодо проектування та розробки програмного забезпечення прикладного характеру;
- визначення структури організації та її системи управління;
- оволодіння студентами різними формами організації праці у сфері їх професії, формування на базі отриманих знань професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних ринкових і виробничих умовах;
- вивчення інформаційних технологій, використовуваних в організації;
- набуття навичок самостійної роботи з проведення технологічного, економічного, інформаційного аналізу діяльності організації, її структурних одиниць, підрозділів, виявлення резервів підвищення ефективності їх функціонування та визначення шляхів і засобів застосування цих резервів;
- ознайомлення з використовуваною технологією документообігу, особливо його електронного варіанту;
- освоєння прийомів, методів і способів обробки різноманітних даних, проведення необхідних досліджень, формування інформаційних потоків.

2. ЗАВДАННЯ ПРОВЕДЕННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

Для ефективного досягнення мети технологічної практики, студенти повинні виконати наступні завдання:

- ознайомитись із короткою історичною довідкою розвитку підприємства (10 балів);
- ознайомитись із організаційними та функціональними структурами бази практики (10 балів);
- ознайомитись із автоматизованими системами управління підприємства (програмне та апаратне забезпечення) (15 балів);
- розкрити та обґрунтувати суть автоматизованого робочого місця працівника (спеціаліста, технічного працівника, керівника) (15 балів);
- виконати практичні завдання, пов'язані із специфікою роботи працівника бази практики. Наприклад: встановлення та налаштування прикладних та апаратних засобів комп'ютерних систем; ремонт та модернізація ПК; налаштування комп'ютерних мереж (30 балів);
- оформити висновки (обґрунтувати шляхи удосконалення підприємства) (10 балів);
- прозвітувати про результати технологічної практики (10 балів).

Після проходження технологічної практики студент повинен знати:

1. Принцип дії пристроїв, вузлів, елементів технічних засобів інформаційних систем.
2. Структуру програмного забезпечення, засоби розробки та налагодження програм.
3. Основні принципи створення, збереження та використання програмно-технологічної документації.
4. Технологічні можливості контрольно-вимірювальної апаратури та сервісного програмного забезпечення.

5. Функціональні обов'язки працівників, систему нормування та оплати праці, коло питань кожної служби, їх взаємодію.
6. Основні правила техніки безпеки та охорони праці.

Вміти:

1. Проводити заходи з експлуатації технічного забезпечення інформаційних систем.
2. Проводити профілактичні роботи, знаходити та усувати недоліки у роботі інформаційних систем.
3. Користуватися контрольно-вимірювальною апаратурою і сервісним програмним забезпеченням.
4. Використовувати програмні засоби, працювати з системним та прикладним програмним забезпеченням.
5. Розробляти програмно-технологічну документацію.

Здобути практичні навички:

1. Налагодження технічних та програмних засобів інформаційних систем.
2. Впровадження сучасних технічних та програмних засобів для ефективної передачі, обробки, збереження та захисту інформації.

3. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИКИ

Строки проведення технологічної практики встановлюються відповідно до навчального плану і визначаються наказом по університету. Цим же наказом призначаються керівники практики від кафедр.

Технологічна практика здійснюється на основі договорів, укладених з організаціями, які надають студентам робочі місця для проходження практики. Договори готуються як кафедрою, так і самими студентами. Студент може сам запропонувати організацію для проходження практики і у разі її відповідності вимогам для проведення практики, з даною організацією також укладається договір.

Працюючі студенти технологічну практику проходять, як правило, на своїх робочих місцях.

Тривалість робочого дня студентів при проходженні практики встановлюється відповідно до трудового законодавства.

З моменту зарахування студентів на робочі місця як практикантів на них поширюються правила охорони праці й внутрішнього розпорядку, що діють в організації, з якими вони мають бути обов'язково ознайомлені.

За наявності вакантних посад студенти можуть бути зараховані на них, якщо робота відповідає цілям технологічної практики.

Студенти, які не виконали програму практики з поважної причини, направляються на практику повторно, у вільний від навчання час.

Студенти, які не виконали програму практики без поважної причини або, одержали на захисті незадовільну оцінку, можуть бути відраховані як такі, що мають академічну заборгованість.

Обов'язки студента при проходженні технологічної практики:

1. Взяти участь у настановній конференції з практики й отримати від групового керівника зразки звітної документації та консультації щодо її оформлення.
2. Своєчасно прибути на базу практики.
3. У випадку відсутності або запізнення на практику повідомити про це старосту групи, групового керівника, пояснити причину відсутності або запізнення, надати при цьому необхідні документи, що засвідчують відсутність або запізнення (довідку про хворобу тощо).
4. У повному обсязі виконувати всі завдання, передбачені програмою практики і вказівками її керівників.
5. Відвідувати консультації, методичні наради, які проводить груповий керівник практики;
6. У встановлений термін оформити, здати і захистити звіт про виконання завдань практики.

7. Строго дотримуватися встановлених строків практики.
8. У період проходження практики: вивчити й виконувати правила охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії й пожежної безпеки, дотримуватися трудової дисципліни і правил внутрішнього розпорядку організації; відповідати за виконану роботу та її результати нарівні зі штатними працівниками; брати участь у громадському житті організації.
9. Вести щоденник, виконати програму практики і завдання керівника від кафедри та підприємства; оформити звіт, вчасно його здати і захистити на кафедрі.

Викладач кафедри, відповідальний за проведення практики:

1. перед початком практики перевіряє наявність необхідних місць для студентів-практикантів у базових закладах згідно з укладеними договорами;
2. розподіляє на основі укладених договорів студентів за базами практики;
3. призначає старшого з групи студентів, які проходять практику в одній організації;
4. призначає керівниками технологічної практики досвідчених викладачів;
5. перед початком практики забезпечує необхідною документацією з практики групових керівників, керівників від бази практики, студентів-практикантів;
6. бере участь в організації і проведенні настановчих конференцій з практики, надає рекомендації й настанови щодо проходження практики, проводить інструктаж з техніки безпеки і охорони праці (у разі потреби тісно
7. повідомляє студентів про порядок звітності з практики;

8. забезпечує якісне виконання програми практики та високу якість її проведення;
9. контролює умови праці і побуту студентів та проведення з ними на місці проходження практики обов'язкових інструктажів з охорони праці й техніки безпеки;
10. бере участь в організації і проведенні підсумкових конференцій з практики, оцінюванні її результатів;
11. обговорює результати практики на засіданнях кафедри, раді факультету;
12. контролює своєчасність виставлення груповим керівником загальної оцінки з практики у відомість практик і подання її у деканат факультету;
13. на основі звітів групових керівників, керівників від бази практики по завершенню семестру та навчального року подає деканові факультету, координатору практик письмовий звіт про хід, результати практики із зауваженнями і пропозиціями щодо подальшого вдосконалення та організації її проведення;

Груповий керівник практики:

1. забезпечує проведення всіх організаційних заходів перед відправкою студентів на практику;
2. у перший день практики разом з керівником від бази практики закріплює студентів за місцем проходження практики;
3. забезпечує високу якість проходження практики і сувору відповідальність її навчальному плану й програмі;
4. надає консультації студентам з усіх питань практики;
5. контролює додержання студентами-практикантами правил внутрішнього розпорядку;
6. раз на тиждень перевіряє щоденник практики, записує зауваження та поради щодо подальшої роботи студента, контролює ведення

студентами-практикантами звітної документації, затверджує індивідуальний план роботи;

7. спостерігає за практичною діяльністю студентів-практикантів, визначає їх рівень підготовки до професійної діяльності, диференційовано підходить до завдань, які повинен виконати студент-практикант;
8. керує науково-дослідною роботою студентів, яка передбачена завданнями кафедри;
9. здійснює поточний контроль проходження практики у відповідності із календарним графіком;
10. розглядає звіти студентів з практики;
11. надає відгук та висновок про проходження студентом практики;
12. бере участь у факультетських, настановчих і підсумкових конференціях з практики, нарадах на базі практики з питань організації і проведення практики;
13. бере участь в оцінюванні роботи студента-практиканта, проведенні заліку.

4. БАЗИ ПРАКТИКИ

Закріплення баз практики повинно сприяти встановленню та зміцненню довгострокових прямих контактів університету з організаціями, а також розвитку кооперації між ними у справі якісної підготовки фахівців 015.39 «Професійна освіта (Цифрові технології)». Оновлення баз повинно ґрунтуватися на аналізі підсумків проведення практики у попередні роки та сприяти підвищенню якості та ефективності практичної підготовки студентів. Відбору баз практик повинна передувати постійна робота кафедри по вивченню виробничих можливостей підприємств, установ, організації з точки зору придатності їх для проведення практики студентів за спеціальністю.

Вибір баз практики здійснюється кафедрою професійної освіти та комп'ютерних технологій з урахуванням завдань практики та можливістю їх реалізації.

Базами практики рекомендується обирати організації, які мають договір з ВНЗ про підготовку для них фахівців.

До участі у проведенні технологічної практики залучаються підприємства та організації, які використовують сучасні засоби та інструментарій розробки інформаційних систем, які застосовуються у різних сферах діяльності.

Студенти можуть самостійно (з дозволу кафедри) підбирати для себе місце проходження практики та пропонувати їх для використання.

Тривалість дії договорів узгоджується сторонами договорів та може бути визначена на період конкретного виду практики.

Бази практики повинні:

- мати високий рівень техніки, організації та культури праці, обчислювальної техніки та інформаційно-комунікаційних технологій;
- забезпечувати можливість проведення технологічної практики за умови дотримання прийнятності їх робочим програмам;
- мати науково-технічні зв'язки з вищим навчальним закладом.

Функції бази практики:

- забезпечувати якісне проведення інструктажу з пожежної безпеки охорони праці, техніки безпеки та санітарії;
- надавати згідно з робочою програмою студентам місця практики, які забезпечують найбільшу ефективність її проходження;
- створювати необхідні умови для одержання студентами в період проходження практики знань за спеціальністю;
- дотримуватись календарного графіку проходження практики;
- надавати студентам-практикантам можливість користуватися літературою, проектною, технічною та іншою документацією;

- надавати допомогу при підборі матеріалів для оформлення звітної документації;
- забезпечувати та контролювати дотримання студентами-практикантами правил внутрішнього трудового розпорядку, які встановлені для конкретного підприємства, у тому числі час початку та закінчення роботи.

Проходження практики включає п'ять етапів:

Перший етап – підготовка до виходу на практику. Перед виходом студенти повинні:

- самостійно опрацювати дані методичні рекомендації з метою більш предметних консультацій перед виходом на практику;
- пройти загальний інструктаж на кафедрі: мета й завдання практики, порядок проходження практики, правила безпеки, форма зв'язку з керівником практики від кафедри;
- отримати і оформити щоденник встановленого зразка.

Другий етап. Після прибуття до місця проходження практики, студенти інформують про це керівника від кафедри визначеним на інструктажі способом зв'язку. Надалі, про всі складнощі й непорозуміння, якщо такі матимуть місце, студенти мають повідомляти керівника.

Наказом по організації із числа керівників організації або провідних фахівців і відповідно до умов договору про проведення технологічної практики студентів призначається її керівник від організації, з яким уточнюється робоче місце, зміст проходження практики.

Третій етап. Робота в організації. У цей період всі студенти, перебуваючи на робочих місцях, збирають і обробляють матеріал для звіту, ведуть щоденник, пишуть розділи звіту, знайомляться зі структурою підприємства. Вся діяльність студентів на третьому етапі проходить під наглядом керівників від організації, до яких студенти звертаються з усіх питань практики.

Четвертий етап (2-3 дні до закінчення практики) присвячується остаточному оформленню звіту, здачі його на перевірку керівникові від організації, який на титульному аркуші засвідчує своїм підписом виконання студентом практики.

П'ятий етап. Захист звіту на кафедрі. Захист звітів (процедура захисту описана нижче) є одним з елементів підготовки фахівця. У тижневий строк після закінчення практики студенти зобов'язані здати звіт керівникам від кафедри на перевірку, при необхідності доопрацювати окремі розділи (вказуються керівником) і захистити його на кафедральній комісії, графік роботи якої доводиться до відома студентів.

Оцінка з технологічної практики прирівнюється до оцінок з теоретичного навчання й враховується при підведенні підсумків загальної успішності студентів і призначенні стипендії.

5. ЗАХИСТ ЗВІТУ

Звіт з практики захищається студентом у присутності комісії.

Для захисту практики деканатом або завідувачем кафедри призначається комісія, до складу якої входять керівники практики від вищого навчального закладу і, за можливості, від баз практики, викладачі кафедри.

Захист звіту з технологічної практики відбувається за розкладом. Розклад захистів вивішується на інформаційному стенді, доводиться до старост груп, розміщується на сайті Інституту. Оскільки студенти зобов'язані регулярно переглядати навчально-організаційну інформацію, відповідальність за власну поінформованість про строки захисту вони несуть самі.

Неявка студента на захист практики у встановлені для захисту строки без поважної причини призводить до автоматичного зниження оцінки. Перенесення строків захисту здійснюється лише на підставі попередньої домовленості з керівником практики за наявності поважної причини.

На захист студент повинен представити керівникові звіт з практики, оформлений відповідно до вищезазначених вимог, щоденник, характеристику на себе від бази практики і залікову книжку.

Остаточна оцінка практики визначається на підставі результатів захисту практики. При оцінюванні беруться до уваги:

- якість змісту і правильність оформлення звіту і щоденника;
- якість доповіді;
- якість відповідей студента на запитання у процесі дискусії;
- відзив керівника від організації.

Захист практики відбувається в наступному порядку: студент протягом 4-6 хвилин робить доповідь, в якій викладає підсумки практики, відповідає на запитання, після чого комісія оцінює студента.

ПРОГРАМА ВИВЧЕННЯ ТА НАПИСАННЯ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ

I. Загальна характеристика

Загальні відомості про групу: прізвище, ім'я, вік. Район, училище (коледж, технікум), група. Як довго навчаються учні в даному училищі (коледжі, технікумі). Фізичний розвиток і стан здоров'я.

II. Успішність і особливості пізнавальної діяльності учня

Успішність учня в даний час та за два-три минулих роки, тенденція в динаміці успішності. Ставлення учня до навчання, інтерес до окремих предметів, до психології. Учбова дисципліна. Особливості сприймання навчального матеріалу (швидкість, точність, активність, інтерес). Спостережливість. Ступінь розвитку уваги, характеристика її окремих властивостей (об'єм, стійкість, розподіл, переключення та ін.), індивідуальні властивості пам'яті учня. Осмисленість, легкість і точність запам'ятовування та відтворення матеріалу. Індивідуальні особливості мислення і уяви учня. Самостійність суджень і висновків. Кмітливість учня. Особливості засвоєння матеріалу. Особливості мислення, наявність у мовленні дефектів. Ступінь розвитку усного і писемного мовлення. Культура мовлення.

III. Здібності учня

Рівень загального розумового розвитку учня порівняно з іншими учнями групи. Широта кругозору, ступінь захопленості психологією. Рівень розвитку здібностей до навчання. Яскраво вираженні спеціальні здібності. Зміст пізнавальних, трудових, спортивних та мистецьких інтересів учня. Участь у гуртках, професійна спрямованість. Що планує робити після закінчення училища (коледжу, технікуму)?

IV. Темперамент, емоційно-вольові та характерологічні особливості

Особливості типу вищої нервової діяльності (сили, врівноваженості, рухливості), ступінь активності психічної діяльності (енергійність, пасив).. Вміння володіти емоціями та їх вплив на поведінку учня. Які настрої переважають в учня, їх стійкість. Уміння володіти собою. Цілеспрямованість, здатність протягом тривалого періоду дотримуватись мети. Поведінка учня при зустрічі з труднощами.

Ставлення до навчання, праці та громадських доручень, до колективу, товаришів, старших; почуття відповідальності, ставлення до себе самого. Типова оцінка своїх можливостей. Ставлення до речей. Емоційні і вольові риси характеру (оптимізм, чуйність, рішучість, ініціативність тощо).

V. Громадська спрямованість

Місце учня в груповому колективі, авторитет серед товаришів, ставлення до них, участь у загальних справах групи, почуття відповідальності за

доручену справу. Які громадські доручення виконує і ставлення до них.

VI. Психолого-педагогічні висновки

Які психолого-педагогічні впливи здійснювались студентом-практикантом з метою подолання негативних і позитивних якостей розвитку учня та підвищення його успішності, їх результати. Конкретні рекомендації щодо поліпшення подальшого виховання учня.

Титульна сторінка характеристики оформляється за таким зразком:

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Тернопільський національний педагогічний університет
імені В. Гнатюка

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА

Учня _____
_____ (прізвище, ім'я та по батькові учня)

групи _____
_____ (назва училища або іншого закладу освіти)

Студент практикант _____
_____ (прізвище, ініціали)

Курс _____ факультет _____

Спеціальність _____

Тернопіль 20__

**ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН РОБОТИ
СТУДЕНТА _____ групи**

- 1 Прізвище, ініціали
- 2 Училище (коледж, технікум)
- 3 Група
- 4 Прізвище, ініціали викладача, керівника практики від школи
- 5 Прізвище, ініціали вихователя
- 6 Склад групи: всього учнів _____, з них хлопців _____, дівчат _____

Зміст роботи	Термін виконання	Відмітка про виконання
1. Навчальна робота 2. Методична робота 3. Виховна робота		

ПЛАНИ АНАЛІЗІВ УРОКУ

План поетапного аналізу уроку

1. Загальні відомості: дата проведення, училище, група, прізвище, ім'я, по-батькові викладача (практиканта), навчальний предмет. Тема і мета уроку.
2. Початок уроку, оголошення мети і завдань уроку.
3. Психологічна підготовка учнів до засвоєння нового матеріалу: перевірка домашнього завдання, актуалізація попередніх знань, повторення раніше вивченого матеріалу.
4. Пояснення нового матеріалу, демонстрування зразка використання теорії.
5. Перевірка засвоєння учнями нового матеріалу.
6. Закріплення (вправи, творчі завдання, повторення) нового матеріалу.
7. Домашнє завдання (інструктування, дозування, індивідуалізація).
8. Підведення підсумків уроку. Коментування і оцінка успіхів та невдач учнів на уроці: аналіз того, в якій мірі досягнута навчальна, розвиваюча та виховна мета уроку.
9. Викладач на уроці, особливості його навчальних дій, відносини з учнями, уміння налагодити педагогічну співпрацю. Культура та особистий приклад викладача на уроці.
10. Загальні висновки, оцінка уроку і роботи викладача на уроці, пропозиції і побажання.

План узагальненого аналізу уроку

1. Загальні відомості: дата проведення уроку; училище, група, прізвище, ім'я, по-батькові викладача (практиканта), навчальний предмет. Тема і мета уроку.
2. Тип, структура та етапи уроку; організація діяльності учнів на кожному етапі. Чи доцільно розподілений час на уроці з точки зору його мети і завдань?
3. Зміст уроку і його дидактична проробка. Науковість, доступність, цікавість змісту уроку. Співвідношення фактів і висновків, теоретичного і практичного матеріалу.
4. Методичні засоби, що використовуються на уроці:
 - а). Методи і прийоми залучення і підтримки уваги учнів, активізація діяльності, прийоми розвитку творчого мислення
 - б). Технічні і наочні засоби на уроці; елементи індивідуалізації і диференціації навчання, колективної навчальної діяльності; поєднання роботи учнів з викладачем і самостійної роботи.
5. Учні на уроці: ступінь активності, прояви допитливості, їх поведінка на уроці, задоволення від уроку; прийоми попередження втоми і підтримки працездатності учнів.
6. Підсумки уроку: в якій мірі досягнута його навчальна, розвиваюча і виховна мета.
7. Характеристика викладача і його діяльності як організатора уроку, його роль в

навчальному процесі; загальна і мовна культура, поведінка, відносини з учнями, педагогічна співпраця.

8. Загальна оцінка уроку, висновки, пропозиції і побажання щодо удосконалення уроку.

План тематичного аналізу уроку

1. Загальні відомості: дата проведення уроку; училище, група, кількість учнів; прізвище, ім'я, по батькові викладача (практиканта); навчальний предмет. Тема і мета уроку.

2. Тип, структура, етапи уроку та їх терміни (в хвиликах).

3. Прийоми актуалізації попередніх знань учнів і організація їх спадкового зв'язку з новим матеріалом.

4. Прийоми постановки проблемних завдань перед учнями на різних етапах уроку.

5. Характеристика і аналіз проблемних питань, поставлених перед учнями, хід міркувань учнів під час пошуку відповідей на питання. Якою мірою цей прийом активізує учнів групи?

6. Цікаві завдання і питання викладача до учнів. Обмірковування учнями аналогічних питань. Як відносяться учні до них? Чи впливає прийом на активність учнів під час навчального процесу?

7. Питання і завдання підвищеної складності для учнів. Яка частина групи їх виконала? Як розвивав викладач пізнавальний інтерес тих, для кого ці завдання були складними?

8. Поєднання конкретного та абстрактного матеріалу на уроці. Зв'язок теоретичних знань учнів з практикою, прикладні завдання. Чи сприяє цей прийом активізації розумової діяльності учнів на уроці?

9. Прийоми активізації розумової діяльності учнів при виконанні ними самостійної навчальної роботи.

10. Прийоми аналізу і синтезу; узагальнення і висновки у навчальному процесі (на уроці).

11. Загальна оцінка уроку з точки зору розвиваючого навчання: що було вдалим, а що ні. Побажання і пропозиції викладачу (практиканту) щодо удосконалення уроку.

Тест-опитувач психологічного дослідження учнів

Перелік питань тесту-опитувача.

№ п/п	Запитання:
1.	Ти зазвичай спокійний, веселий?
2.	Чи легко ображаєшся, засмучуєшся?
3.	Чи легко ти можеш розплакатися?
4.	Чи багато разів ти перевіряєш, чи немає помилок у твоїй роботі?
5.	Чи був ти у дитинстві таким же відважним, як і твої ровесники?
6.	Чи легко ти переходиш від радості до смутку і навпаки?
7.	Чи любиш ти бути лідером у грі?
8.	Чи бувають дні, коли ти безпричинно на все злишся?
9.	Чи серйозна ти людина?
10.	Чи завжди ти прагнеш добросовісно виконувати завдання викладачів?
11.	Чи підприємливий ти?
12.	Чи скоро забуваєш, якщо когось образив?
13.	Чи вважаєш ти себе м'якосердим, чи вмієш співчувати?
14.	Кинувши листа до поштової скриньки, перевіряєш ти рукою, чи не застряг він у прорізі?
15.	Чи прагнеш ти бути найкращим у навчанні, в гуртку, у спортивній секції?
16.	Коли ти був маленьким, чи боявся грози, собак?
17.	Чи вважають тебе хлопці та дівчата занадто старанним і акуратним?
18.	Чи залежить твій настрій від домашніх та навчальних справ?
19.	Чи можна сказати, що більшість твоїх знайомих тебе любить?
20.	Чи буває в тебе неспокійно на душі?
21.	Тобі зазвичай трішки сумно?
22.	Переживаючи горе, чи доводилось тобі ридати?
23.	Тобі важко затримуватись на одному місці?
24.	Чи борешся ти за свої права, коли з тобою чинять несправедливо?
25.	Чи доводилось тобі коли-небудь стріляти з рогатки в котів?
26.	Чи дратує тебе, коли фіранка (скатертина) висить (лежить) нерівно?
27.	Коли ти був маленький, чи боявся залишатися один у дома?
28.	Чи буває так, що тобі весело або сумно без причин?
29.	Ти – один з найкращих студентів у групі?
30.	Чи часто ти веселишся, дурієш?
31.	Чи легко ти можеш розізлитися?
32.	Чи відчуваєш ти себе коли-небудь дуже щасливим?

33.	Чи вмієш ти розвеселяти друзів?
34.	Чи можеш ти просто сказати комусь усе, що про нього думаєш?
35.	Чи боїшся ти вигляду крові?
36.	Чи охоче ти виконуєш громадські доручення?
37.	Чи заступаєшся ти за тих, із ким вчинили несправедливо?
38.	Тобі моторошно увійти в порожню темну кімнату?
39.	Тобі більше до душі повільна і точна робота, ніж швидка і не така точна?
40.	Чи легко ти знайомишся з людьми?
41.	Чи охоче ти виступаєш на урочистих зібраннях, вечірках?
42.	Ти коли-небудь утікав із дому?
43.	Ти коли-небудь засмучувався через сварку з однокурсниками, викладачами настільки, що піти потім до інституту здавалося нестерпним?
44.	Чи здається тобі життя тяжким?
45.	Чи можеш ти навіть у разі невдачі посміятися над собою?
46.	Чи прагнеш ти помиритися, якщо сварка сталася не з твоєї вини?
47.	Чи любиш тварин?
48.	Йдучи додому, чи доводилось тобі повертатися, щоб перевірити, чи не сталось чогось?
49.	Чи здається тобі часом, що з тобою або твоїми рідними має статись щось лихе?
50.	Чи залежить твій настрій від погоди?
51.	Чи важко тобі відповідати на заняттях, навіть якщо ти знаєш питання?
52.	Чи можеш ти, якщо тебе образять, почати битися?
53.	Чи подобається тобі бути в компанії?
54.	Якщо тобі не таланить, чи можеш ти впасти у розпач?
55.	Чи можеш ти організувати гру, роботу?
56.	Чи вперто ти прагнеш до мети, навіть якщо на шляху трапляються перешкоди.
57.	Чи плакав ти коли-небудь під час перегляду кінофільму, читання сумної книги?
58.	Чи буває тобі важко заснути через якісь проблеми?
59.	Чи підказуєш ти, чи даєш списувати?
60.	Чи боявся б ти пройти ввечері сам через кладовище?
61.	Чи слідкуєш ти за тим, щоб кожна річ лежала на своєму місці?
62.	Чи буває так, що ти лягаєш спати з одним настроєм, а прокидаєшся з іншим?
63.	Чи легко ти звикаєш до нових ситуацій?
64.	Чи буває у тебе головний біль?
65.	Чи часто ти смієшся?
66.	Якщо ти не поважаєш людину, то чи можеш поводитися з нею так, щоб вона цього не помітила?
67.	Чи можеш ти зробити багато різних справ за один день?
68.	Чи часто до тебе ставляться несправедливо?
69.	Чи любиш ти природу?

70.	Виходячи з дому або лягаючи спати, перевіряєш ти, чи зачинені двері, чи вимкнене світло?
71.	Чи боягузливий ти, як ти вважаєш?
72.	Чи змінюється твій настрій за святковим столом?
73.	Чи береш ти участь у драматичному гуртку, чи любиш ти читати вірші зі сцени?
74.	Чи буває в тебе без особливої причини похмурий настрій, коли ні з ким нема бажання розмовляти?
75.	Чи трапляється, що ти думаєш про майбутнє зі смутком?
76.	Чи бувають у тебе несподівані переходи від радості до нудьги?
77.	Чи вмієш ти розважати гостей?
78.	Чи довго ти сердишся, ображаєшся?
79.	Чи сильно ти переживаєш, якщо горе сталося у твоїх друзів?
80.	Чи часто ти, коли був школярем, через помилку, виправлення переписував аркуші в зошит?
81.	Чи вважаєш ти себе недовірливим?
82.	Чи часто тобі сняться страхітливі сни?
83.	Чи виникало в тебе бажання вискочити у вікно або кинутися під машину?
84.	Чи стає тобі веселіше, якщо всі довкола веселяться?
85.	Якщо в тебе неприємності, то чи можеш ти тимчасово забути про них, не думати про них постійно?
86.	Чи здійснюєш ти під впливом алкоголю раптові, імпульсивні вчинки?
87.	Зазвичай ти небагатослівний, мовчазний?
88.	Чи міг би ти, беручи участь у театральному видовищі, настільки увійти в роль, що забув би, хто ти є насправді?

Процедура підрахунку тестових балів

Із використанням ключів підраховується сума “сирих” балів за кожною шкалою (знак “мінус” перед ключем означає негативну відповідь). Збіг “так”, а в деяких випадках “ні” відповідей на певній шкалі з ключем оцінюється в 1 бал. Добуток “сирого” балу (суми “збігів” відповідей з ключем) на коефіцієнт дає показник типу акцентуації.

Максимальний показник кожного типу акцентуації дорівнює 24 балам. Ознакою акцентуації, тобто високою вираженістю даної властивості, вважається показник, що перевищує 12 балів. Якщо жодна властивість не виходить за межі 12 балів, то можна підраховувати середній показник за всіма 10 шкалами та звернути увагу на ті якості, показник яких перевищує цей середній показник. Поєднання акцентованих рис вимагає також спеціального аналізу на основі теорії К. Леонгарда.

Вибір типу акцентуації та результати тестування.

№ шкали	Тип акцентуації	Номери запитань кожної шкали	Коефіцієнт	“Сирі” бали (к-сть ві-дей, що співпадають з ключем	Показник акцентуації (Добуток “сирих” балів на коефіцієнт)	К-сть студентів, яким властивий даний тип акцентуації
1	2	3	4	5	6	7
1	Гіпертимний	(+)”Так”: 1,11,23,33,45,5, 5,67,77; (-)”Ні”: немає.	3			
2	Тривожний	(+)”Так”: 16,27,38,49,60, 71,82; (-)”Ні”: 5	3			
3	Дистимічний	(+)”Так”: 21,43,44,75,87, (-)”Ні”: 30,53,65.	3			
4	Педантичний	(+)”Так”: 4,14,17,26,39, 48,58,61,70,80, 83; (-)”Ні”: 36.	2			
5	Збудливий, неврівноважений	(+)”Так”: 8,20,31,42,52, 64,74,86; (-)”Ні”: немає.	3			
6	Емотивний	(+)”Так”: 3,13,35,47,57,6, 9,79; (-)”Ні”: 25.	3			
7	Заструглий, ригідний	(+)”Так”: 2,10,24,34,37,5, 6,68,78,81; (-)”Ні”: 12,46,53.	2			
8	Демонстративний	(+)”Так”: 7,15,19,29,41,6, (-)”Ні”: немає.	2			
	Демонстративний	3, 66, 73,85,88; (-)”Ні”: немає.	2			
9	Циклотимічний	(+)”Так”: 6,18,28,40,50,6, 2,72,84; (-)”Ні”: немає.	3			
10	Екзальтований	(+)”Так”: 22,32,54,76; (-)”Ні”: немає.	6			

Характеристика типів акцентуацій

1. Гіпертимний. Люди характеризуються надмірною контактністю, балакучістю, виразністю жестів і міміки. Вони енергійні, ініціативні, оптимістичні. Водночас їх легко вразити, роздратувати, вони кепсько зносять умови жорсткої дисципліни, вимушеної самотності, інколи не доводять до кінця розпочату справу і не можуть зосередитись на чомусь одному.

Вони полюбляють старшувати над товариством і вирізняються підвищеним тонусом, веселощами, винахідливістю й дотепними витівками. У трудовій діяльності їх визначальні риси – винахідливість і розмаїття ідей.

2. Застряглий. Люди характеризуються підвищеною здатністю до роздратування, стійкістю негативних афектів, підсвідомо завищеним честолюбством, хворобливою образливістю. За несприятливих умов можуть стати нетерплячими, незговірливими, за сприятливих – невтомними й цілеспрямованими працівниками.

3. Емотивний. Люди легко піддаються впливу інших. Постійно шукають нових вражень, легко спілкуються з іншими людьми, не схильні до лідерства, вкрай байдужі до свого майбутнього – живуть виключно сьогоденням.

Людей цього темпераменту вважають м'якосердними. Вони жалісливіші від інших, більше розчулюються, відчувають особливу радість від спілкування з природою, з творами мистецтва. Інколи їх характеризують, як людей задушевних. Їхні почуття відображає міміка. Особливо характерна для них плаксивість: вони плачуть, розповідаючи про кінофільм з печальним кінцем, про сумну повість.

4. Педантичний. Цим людям притаманні акуратність, сумлінність, надійність у справах, але вони можуть дратувати інших надмірним формалізмом і занудством. Вагаються з прийняттям рішень, нездатні до рішучих висновків.

За несприятливих умов педантичні особистості можуть захворіти на невроз нав'язливих станів, за сприятливих – стають зразковими працівниками з великим почуттям відповідальності за доручену справу.

5. Тривожний. Цим людям притаманні тенденція переживати почуття власної неповноцінності, полохливість, сором'язливість. Вони часто очікують будь-яких неприємностей, навіть у звичних обставинах, рівень самооцінювання дещо занижений.

Такі люди вирізняються невпевненістю, в якій відчувається елемент покірності, приниження. Що яскравіше у тривожних (боягузливих) особистостей виявлена полохливість, то ймовірніша підвищена збудливість автономної нервової системи, яка підсилює соматичну реакцію страху через систему інервації серця.

6. Демонстративний. Люди схильні привертати до себе увагу; прагнуть бути в центрі подій. Їм притаманні надмірна контактність, здатність відчути партнера, підвищена емоційність. Егоїстичні. Фантазія у них розвинена.

Вони можуть вирізнитися видатними творчими досягненнями. У негативній картині акцентуації лікарі вбачають психопатію, а в позитивній – власне акцентуацію.

7. Циклотимічний. Цим людям властиві періодичні зміни настрою залежно від зовнішньої ситуації: під час душевного піднесення вони поведуться за гіпертичним типом, під час спаду – за дистимічним.

Радісні події не лише викликають у таких людей радісні емоції, а й супроводжуються загальною картиною гіпертипії: жагою діяльності, підвищеною балакучістю, “фонтаном ідей”.

Сумні події викликають пригніченість, а також сповільненість реакції і мислення.

8. Збудливий. Притаманна імпульсивність поведінки, підвищена конфліктність, “в’язкість” мислення нетерпимість до інших, недостатня керованість з боку інших людей. Інколи можуть проявляти жорстокість і піддаватися потягам.

У міміці й словах вони демонструють роздратованість, відкрито заявляють про свої вимоги. З дріб’язкових приводів сваряться з керівництвом і співробітниками, через що часто змінюють місце роботи.

Вряди-годи, виконуючи важку фізичну працю, збудливі люди отримують задоволення і мають віщі від інших показники.

9. Дистимічний. Цим людям притаманні низький рівень контактності, схильність до песимізму, небагатослівність. Ведуть відлюдний спосіб життя, рідко конфліктують з іншими людьми. Вони серйозні, сумлінні, віддані у дружбі, однак занадто пасивні, мляві.

Їх легко розпізнати за сором’язливим і безрадісним поглядом. Міміка в них маловиразна.

10. Екзальтований.

Таких людей спонукає до діяльності й заряджає енергією зовнішній світ. Уникають самотніх роздумів, потребують підтримки і визнання людей, мають багато друзів, комунікабельні, легко піддаються навіюванню. Охоче розважаються, схильні до непередуманих вчинків.

Такі люди тішаються радісними подіями і поринають у розпач від печальних. Захоплення й пориви можуть ніяк не пов’язуватись з особистими стосунками. Любов до музики, мистецтва, природи, захоплення спортом, переживання з релігійних мотивів, пошуки світогляду – все це проймає екзальтовану людину до глибини душі. Цим темпераментом часто наділені артистичні натури – художники, поети.

Опитування батьків учнів

Яке значення має дитина у вашому житті?

№ п/п	Чи можете ви?	Можу і завжди так роблю	Можу, але не завжди роблю	Не можу	Відповіді респондента
1	2	3	4	5	6
1.	У будь-який момент залишити всі свої справи і зайнятися дитиною?				
2.	Порадитись з дитиною, незважаючи на її вік?				
3.	Признатись дитині в помилці, зробленій щодо неї?				
4.	Вибачитися перед дитиною, коли Ви відчуваєте свою провину?				
5.	Оволодіти собою і зберегти самоконтроль, навіть якщо вчинок дитини вивів вас із рівноваги?				
6.	Поставити себе на місце дитини?				
7.	Повірити хоча б на хвилину, що ви добра фея, прекрасний принц?				
8.	Розказати дитині повчальний випадок з дитинства, який Вас вигідно підносить?				
9.	Завжди стримуватись від вживання слів та виразів, які можуть уразити дитину?				
10.	Пообіцяти дитині виконати її бажання за її поведінку?				
11.	Виділити дитині один день, коли вона може робити все, що забажає, поводити себе, як хоче, і ні в що не втручатися?				
12.	Не прореагувати, якщо Ваша дитина вдарила, грубо штовхнула, просто незаслужено образила іншу дитину?				
13.	Встояти перед дитячими проханнями та слізьми, якщо впевнені, що це каприз?				

Ключ: “А” – 1 бал; “Б” – 2 бали; “В” – 1 бал.

Результати тестування.

Від 30 до 39 балів. Дитина – найбільша цінність у Вашому житті. Ви прагнете не тільки зрозуміти, алей пізнати її. Ставитесь до неї з повагою, дотримуетесь найпрогресивніших принципів виховання і постійної лінії поведінки. Іншими словами, Ви дієте правильно і можете сподіватись на хороші результати.

Від 16 до 30 балів. Піклування про дитину для Вас найважливіше. Ви маєте здібності вихователя, але на практиці не завжди застосовуєте їх послідовно та цілеспрямовано. Часом Ви буваєте суворі, в іншому випадку – занадто м'які. Вам потрібно серйозно задуматись над своїм підходом до виховання дитини.

Менше 16 балів. У Вас серйозні проблеми з вихованням дитини. Вам не вистачає знань чи бажання зробити дитину особистістю, а можливо того й іншого. Радимо звернутися за допомогою до спеціалістів із питань сімейного виховання.

Тест на визначення здібностей дитини за наступними запитаннями.

1. Ваша дитина навчилась читати рано, ще до того, як їй виповнилось 6 років: самостійно – 7 балів; за допомогою когось – 5 балів.
2. Читає багато книг, причому швидко – 2 бали.
3. Сама або з чиєюсь допомогою захоплюється енциклопедіями чи словниками – 2 бали.
4. Легко навчилась читати, але відчуває труднощі при читанні – 1 бал.
5. Займається за закритими дверима, а друзі у неї, як правило, старші за неї – 2 бали.
6. Любить розмовляти зі старшими, як рівний з рівними – 2 бали.
7. Задає багато різних та оригінальних запитань, ставлячи у важке становище навіть дорослих – 2 бали.
8. У неї самої готові відповіді навіть, здавалося б, на несподівані запитання – 1 бал.
9. Інколи вона неуважна, але завжди у змозі зробити дивні винахідливі узагальнення (при перегляді кінофільму, телевізійної передачі, або просто спостерігаючи за кимсь) – 2 бали.
10. Із задоволенням вступає в розмову про оточуючий світ, дає свою оцінку явищам – 1 бал.
11. Із задоволенням ставиться до одноманітних, повсякденних справ (миття підлоги, посуду, виконання домашніх завдань), не витрачаючи на це багато зусиль – 1 бал.
12. Вона сприйнятлива до будь-якої несправедливості, якщо навіть це стосується її самої – 2 бали.
13. Любить жартувати і сама наділена почуттям гумору – 2 бали.
14. У неї багатий словниковий запас, вона вміло використовує в розмові різні терміни, дивуючи при цьому рівнем свого мислення – 2 бали.
15. Любить складні ігри (шахи тощо), які вимагають кмітливості – 2 бали.
16. Вона тільки збирається в школу, а вже цікавиться тим, що вивчають старшокласники – 1 бал.
17. Віддає перевагу різноманітним заняттям, але при цьому завжди любить вирішувати все самостійно – 2 бали.
18. Її захоплює всесвіт, вона цікавиться походженням людини і всім тим, що стосується історії буття – 2 бали.
19. Пішла до школи і вчиться без особливих зусиль, все швидко сприймає і все розуміє, при цьому ще має свою думку з багатьох питань – 2 бали.
20. У неї дуже розвинуте відчуття музики, мистецтва, навколишнього середовища, у усьому вона шукає гармонію – 2 бали.

Результати тестування.

Від 10 до 13 балів. Ваша дитина має певні здібності.

14 і більше балів. У дитини виняткові здібності, і тому Вам потрібно подумати як організувати її навчання для того, щоб розвинути їх.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Тернопільський національний педагогічний університет
імені В. Гнатюка

Кафедра КТ

ЗВІТ
ІЗ ПРОХОДЖЕННЯ (ВИД ПРАКТИКИ) ПРАКТИКИ
НА БАЗІ (НАЗВА БАЗИ ПРАКТИКИ)

Виконав:

Перевірив:

Тернопіль 20__